

Generelt indtryk

Soligor 135mm F/3,5 har, hjemme hos mig, et hårdt job. Det skal nemlig leve op til mine andre 135mm objektiver – og der er noget af en stiv konkurrence på det flet for 135mm er en meget lækker brændvidde til Olympus, synes jeg.

Pt. har jeg Asahi Super Takumar 135mm, f/3,5, Takumar 135mmf/2,5, Jupiter 11A og Jupiter 37A på de 135mm – og jeg er ret sikker på, at der fremover vil dukke et eller to 135'ere mere op.

Set første indtryk af Soligoren, understreger, at Soligor og Takumar 135mm f/3,5 nok har været i nærkontakt tidligere, for de to objektiver ligner nemlig hinanden rigtig meget. Både i udseende og kvalitet.

Soligoren er et lækkert, ældre objektiv. Det er smalt og det vejer vel omkring 300 gr. Det stikker mellem 8,7 og 10,2 cm frem. Nærgrænsen er 1,5 meter; så glem bare næroptagelser. Byggekvaliteten er helt i top; metal og glas og det hele er skruet godt sammen. Fokuseringen går godt. Ikke let, der er en lille smule modstand. Blænderingen har to "vinger" og de er lette at få fat i – og der er også en glidende hurtigblænde (hvor du kan gå mellem helt åben og se den blænde, som du har valgt at arbejde med). Det er af hensyn til fokusering ved små blænder, hvor søgeren jo som bekendt bliver mørk.

Det er et M42-objektiv. dvs. Fatningen er et gevind og du skal derfor have en adaptorring til dit kameras fatning; men på eBay er der masser af vælge imellem og selvom objektivet naturligvis er manuelt, kan du takket være en smart adaptorring få fokushjælp. Fokushjælp betyder, at kameraet giver et "biiip" fra sig, når fokus rammes – præcis, som når dit kamera normalt har stillet skarpt. Det er en rigtig god hjælp især når man arbejder med små blændetal, hvor søgeren bliver mørkere og mørkere.

Når der stilles fokus, drejer objektivets ende ikke med. Dvs. hvis der bruges pol-filter, så fastholdes indstillingen, når der fokuseres. Når der stilles fokus, er der omdrejning på næsten 360 grader. Det er meget. Fokus mellem 1,5 meter og 3 meter fylder ca. 180 grader. Det er derfor meget let at finde fokus på de korte afstande og det er heller ikke svært på de lange afstande.

Fokusringen er i metal. Så det kan være glat (og koldt); men grebet er sikkert takket være de store riflede fordybninger (bølger).

Lysfølsomheden er okay. Blænden går fra $f/3,5$ til $f/22$. Ringen til blænde er tynd, men den er let at betjene, da har de små "vingeagtige" greb til fingrene. Objektivet har otte lameller.

Teknik

Det er ikke lykkedes for mig at finde de sædvanlige tekniske oplysninger om objektivet. Hvis du finder dem et sted på nettet eller måske har en manual, som du kan tage et billede eller to af, så vil jeg være meget glad, for at høre om det – læs: få det.

Pris

Soligor er nok ikke det mærke, der typisk trækker de højeste priser i hus på de gamle objektiver. Det afspejler måske nok, at mærket generelt ikke er blandt de bedst ansete – og så kan man jo altid diskutere, om den slags udspringer af objektivernes kvalitet (eller mangel på samme) eller mærket generelle omdømme. Det er nok en bladning, vil jeg gætte på.

Objektivet er gammelt; men byggekvalitet og almindelig god omgang med objektivet har givet mig et meget flot eksemplar. Det er næsten som nyt. Mit eksemplar har stort set uden brugstegn. Linserne er perfekte og rene og lamellerne er rene og tørre.

Prisen var meget rimelig – og det er også det prisleje, som objektivet kan findes på eBay til for øjeblikket.

Billederne

Alle billeder er taget med Olympus E-520:

Ledningen til højre er taget med $f/4$ og på omkring 2 meters afstand.

Lampen til højre er taget på omkring 3 meters afstand og med f/4

Sternbrættet til højre med tagrende og masser af sne er taget på omkring 8-10 meters afstand og med f/4.

Endnu en tagrende med sne på; her er det overdækningen af en altan.
Afstanden er omkring 10 meter og der er brugt f/4,5.

Sne i bløde folder henover hustaget;
hvor afstanden til fokuspunktet er omkring 20 meter. Der er brugt f/4,5.

Altaner i det fjerne – omkring 100
meter væk. Der er brugt f/4,5.

Der er ca. 200 meter til den nærmeste skorsten og der er brugt f/4,5.

Så rykker vi indenfor og tager studieflashen til hjælp. Tulipanerne er fotograferet på ca. 2 meters afstand og jeg har anvendt f/8.

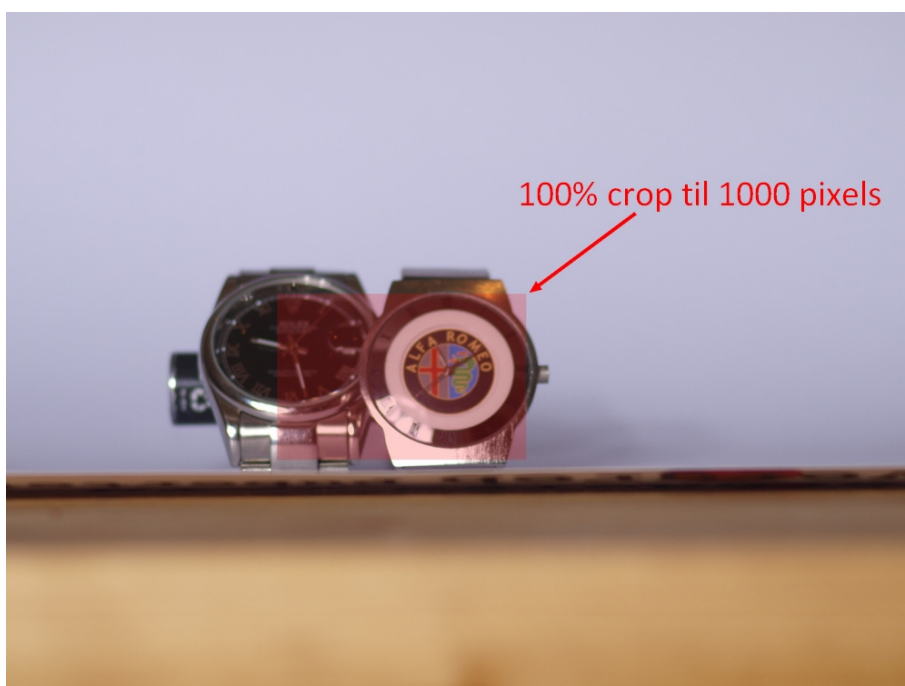

Ovenfor lidt mere snebilleder og med $f/4$. Til venstre med en afstand på 5-7 meter og til højre med en afstand på ca. 100 meter til mågen øverst.

Skarphed

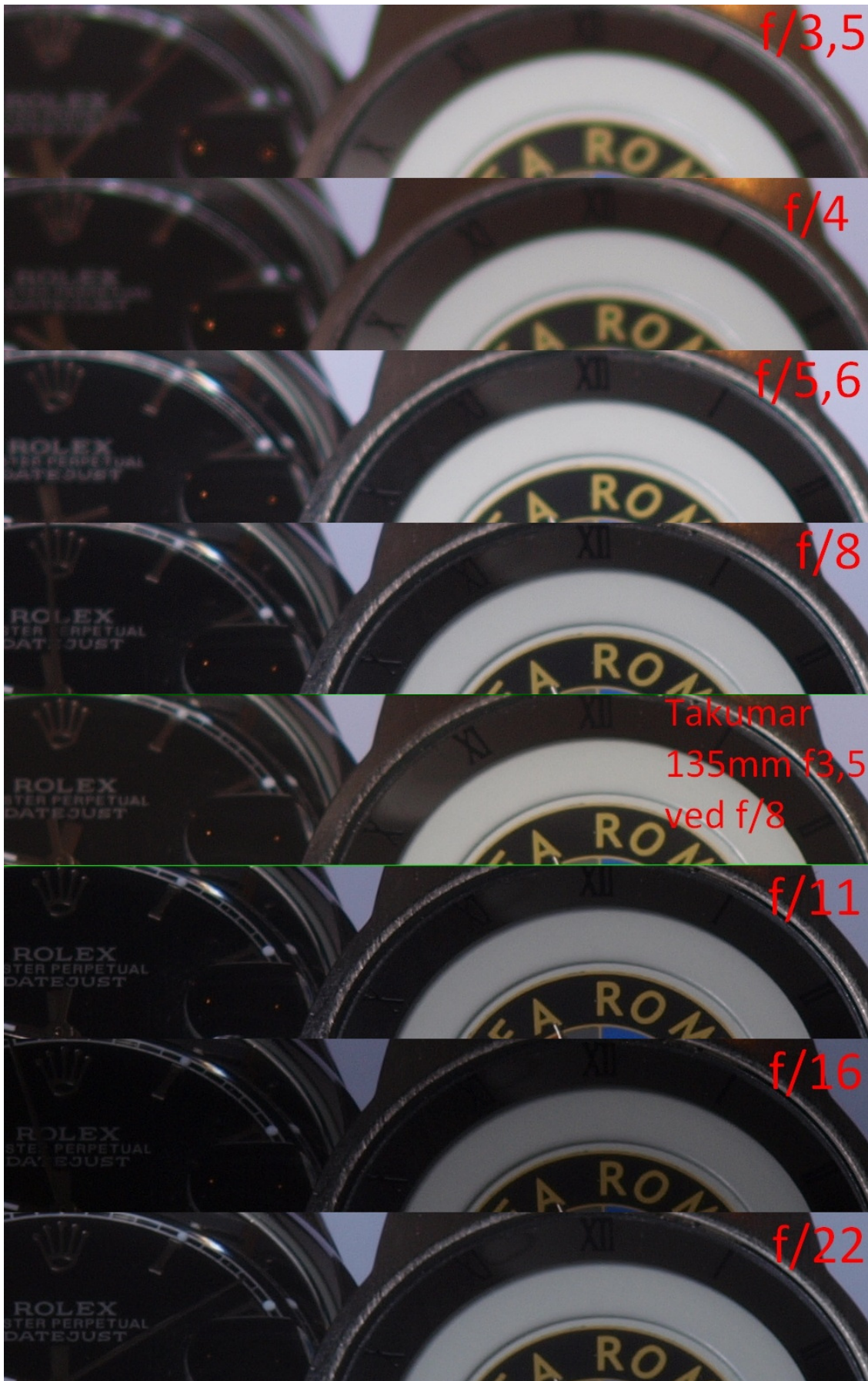
Skarphed er bare interessant, når vi taler om objektiver. Sådan er det. Selvom vi ikke altid vil have det skarpeste billede (f.eks. mener mange, at portrætter ikke skal være knivskarpe, men gerne må være lidt bløde i det), så har jeg det i hvert fald sådan, at jeg gerne vil have, at mine objektiver kan være knivskarpe. Hvis jeg ønsker lidt blødhed, så kan jeg selv lægge det ind.

Derfor en lille skarphedstest, hvor udgangspunktet er opstillingen til højre. To urer og en studieflysh til at lyse op med. Billedet er resized. Den røde firkant viser, hvor meget et 100% crop i 1000 pixels fylder af hele billedet. I sammenligningen på næste side, har jeg yderligere klippet i croppet, så der sammenlignes strimler på 1000 x 200 pixels.

Vær opmærksom på, at jeg har indsat et billede, der er taget med Asahi Takumar Super 135mm, $f/3,5$ ved $f/8$. Dette for at sammenligne skarpheden mellem de to objektiver. I mine øjne er forskellen til at få øje på. Takumaen er skarpere.

Generelt synes jeg, at Soligor'en først bliver rigtig skarp ved $f/8$ – og det er noget sent.

f/3,5

f/4

f/5,6

f/8

Takumar
135mm f3,5
ved f/8

f/11

f/16

f/22

Samlet

Jeg syntes, at der er noget særligt ved at bruge de gamle, manuelle objektiver. Jeg er med på, at deres kvalitet sjældent når op på de moderne objektiver, men de gamle har nu alligevel noget over sig – noget i farverne, noget i kontrasten og, nogle gange, noget helt særligt i bokeh. Jeg syntes, at objektivet indfrier mine forventninger.

Soligor 135mm F/3,5 er lækkert at bruge. Skarphed, bokeh og farver er fin – om end ikke i særklasse.

Det giver en god følelse, når man arbejder med objektivet.

Men i en sammenligning mellem med mine andre 135'ere, så udmærker Soligoren sig ikke så godt. Det mangler simpelthen en lille smule i skarphed. Finishen er betydeligt bedre end Jupiter 11A og Jupiter 37A kan fremvise, men ikke så god som Takumar 135mm.

Selvom objektivet derfor er helt okay, så er det ikke det, der kommer med på mine ture så ofte. Og det påvirker min bedømmelse.

Jeg har tidligere bedømt dette objektiv til "3"; men med udgangspunkt i skarphedstesten, synes jeg, at denne karakter er for gavmild. Jeg regulerer og ender på:

Karakter ud af fem: 2,5